

Nem váltották le, csak bemutatták az utódját

Úgy súgták meg, hogy kérje a nyugdíjazását...

Dr. Keczer Tamás pályája az utóbbi több mint fél évtizedben rohamosan ívelt felfelé: a tanárképző főiskola pszichológiai tanszékéről a megyei művelődésügyi osztály élére került, majd onnan az MM középiskolai főosztályvezetői székébe ült, azt követően pedig a Tibor Tamás vezette ÁISH párnázott ajtajú helyettesi szobáját kapta meg. Szédületesen gyors volt az előrehaladása, annál csak a sülylesztőbe kerülése volt a látványosabb. Hogy hogyan lett elnökhelyettesből egyik napról a másikra nyugdíjas, a napokban makói lakásában mesélte el.

— Július 16-ig sem a hivatalból, sem a minisztériumból egyetlen szó sem hangzott el a jövőmet illetően. Az említett napon értesítettek, hogy hívjam össze a dolgozókat, mert bemutatják az új főnököt. Ez hétfői napra esett, de előtte pénteken Tibor Tamás futárral megkapta felmondó levelét — mondta dr. Keczer Tamás, majd kissé sápadtabban és izgatottabban így folytatta: — Fél tízre kellett összejönnünk. 9.16-kor nyílt az ajtó, amelyen egy elegáns úr lépett be. Bemutatkozunk, ekkor tudtam meg, hogy ő Gallov Rezső. Beszélgetünk, főleg a munkámról. Miután elrohant az idő, közölte, ezek után nagyon sajnálja, hogy más helyettest kapott, de hát nem ő választotta meg őket. Bementünk a terembe, ahol Gallov bemutatja új helyetteseit. Majd Tibor Tamás mondott búcsúbeszédet, őt elnökhelyettes társam, Domonkos Anna követte. Végül pedig én szóltam.

— Visszaemlékezik meg, hogy mit mondott?

— Minden szavamra jól emlékszem: Hölgyeim és uraim, a kocka el van vetve! Szeretném megköszönni az együttműködést. Korrekt, jó partnerekkel találkoztam. Még egyszer köszönöm a munkájukat. A nyilvánosság előtt mondom, addig nem halok meg, amíg három kérdésemre nem adnak választ: 1. politikai, 2. etikai, 3. szakmai okok miatt kell távozzom? Mivel egy római közmondással kezdtem, engedjék meg, hogy egy latin köszöntéssel búcsúzzak — nem önként, hanem ahhoz a kérdésemhez, Ave Cézár! Salut moritur! És leültem.

— Ennyi volt az egész? Semmi búcsúztatás, vagy az addigi munka értékelése?

— Gallov Rezső megkért,

hogy adjam át a szobámat. Én pedig két dobozba raktam a személyes cuccomat, s a hivatal gépkocsijával a lakásomra szállítottam azokat. A jövőmről, az addigi tevékenységemről senki egy szót sem szólt. Szeretném hangsúlyozni, egyetlen állásra, tisztségre nem jelentkeztem. Mindegyiket úgy kaptam meg, hogy hívtak.

— Hogyan került nyugdíjba? Kérte, vagy felajánlották?

— Másfél hónapig senki sem szólt, senki sem hívtatott. A teljes bizonytalanságban éltem. Aztán meg-súgták, hogy kérjem a nyugdíjaztatásomat, hiszen 58 éves vagyok, s megadják. Osztottam, szoroztam — pedig más munkahelyre is hívtak —, s a kordékvárményes nyugdíjaztatási kérelmemet beadtam. Andrásfalvy miniszter úrnak. Szeptemberben kaptam egy augusztus 21-én kelt levelet, amelyben tudatták, hogy június 28-ától (!) hat hónapos felmondással felmentettek a munkavégzés alól, és teljesítik nyugdíjazási kérelmemet.

— Tehát úgy festett, mintha semmi sem történt volna, csak a nyugdíjazási kérelmet teljesítették?

— A csúsztatás magasiskoláját járatták ki velem. Teljesen úgy tűnt, mintha puccsal foglalták volna el a hivatalt. Pedig, ha elmondják, hogy uram, jeltel, adja át a helyet másnak, le van váltva, bizonyára megértem. Egyébként akkor jutottam el a munkámban oda, hogy maradandót tudtam volna alkotni.

— Tavaly júniusban a sajtónak is bemutatatták az iskolai testnevelésre vonatkozó új elképzeléseiket, és az oktatást segítő segédessz-közöket. Mi lett velük?

— Munkatársaimmal kidolgoztuk az iskolai testnevelés tantárgy- és létesítményfejlesztési tervét. Úgy gondolom, ilyen gazdasági helyzetben nem kis dolog volt, hogy megoldottuk az alternatív testnevelést az alsó tagozatban. Hatszáz iskolában ki is próbáltuk. Óratervi variációk közül — heti 3, 4, 5 testnevelés — választhattak az igazgatók, anélkül, hogy emelkedett volna a tanulóik leterheltsége. Készítettem egy tervet az általános iskolai versenyzéssel kapcsolatban is. Gallov Rezsőnek egyébként valamennyi elképzelésem tetszett, de azóta senki sem keresett meg. Messze kerültem az Olimposztól. Most az erőmet és a tudásomat a kiskertbe fektetem...

Süli József

Négy első hely

Orosházán területi diák B korcsoportú szabadfogású birkózóversenyt rendeztek. Hat súlycsoportban a 75 induló közül négy szegedi aranyérem került az SZVSE versenyzőinek tarsolyába. Eredményeik, 36 kg: ... 2. Lengyel Roland. 41 kg: 1. Gémes Tibor, ... 3. Bertalan Dezső. 60 kg: 1. Mészáros Róbert. 66 kg: 1. Szóghy Szabolcs, ... 3. Somogyi Sándor. 73 kg: 1. Kovács Krisztián. +73 kg: ... 2. Lengyel Tibor. Valamennyiük edzője Bárkányi Zoltán.

Hírek a CSLSZ-ből

Kétéves szünet után ismét megrendezik a dr. Reményik-émlékturnát Szegeden. Mint ismeretes, ezen az eseményen mindig a serdülőkorú labdarúgókból összeállított csapatok vesznek részt. Az idén február 23-án az 1976. augusztus 1. után születettekből kialakított együttesek mérkőznek a megyei rendőr-főkapitányság épületében levő tornacsarnokban. Az A csoportba osztották a Szegedi Dózsát, az SZVSE-t és a Postást, míg a B csoportba kapott

besorolást a Szeged SC, a Móraváros és a Zákányszék.

*

A megyei szövetségben elkészítették az 1992. évi Magyar Kupa második megyei selejtezőjének párosítását: Március 3-án 14.30-kor az alábbi mérkőzéseket játszzák: Zsombó—Sándorfalva, Öttömös—Üllés, Csengele—Kistelek, Röske—Algyő, Csanytelek—Szentesi Vizmú, Szentesi Kinizsi—Fábiánsebestyén, Földeák—Makó, Újszentiván—Postás, JATE SC—UTC, Zákányszék—Szóreg, Tápé II.—Mórahalom.

Megkezdődött a Watad-ügy tárgyalása

Bűnösök-e az arab diákok?

A bíróság kapujában az egyenruhás rendőrök — szerencsére dolguk nem lévén — tétlenül álldogáltak kedden délelőtt. Csak reggel, a tárgyalás megkezdése előtt akadt munkájuk, amikor Watad Ayman Subhinak és társának (a Szóke Tisza díszkóhajón történt gyilkosági ügy vádlottainak) honfitársai, diáktársai tódultak volna az épületbe.

Legalább harmincan kíváncsiskodtak, be azonban csak az léphetett közülük, akinek idézője volt. A tanácsvezető bíró elrendelte: Watadék pere nem nyilvános, úgyhogy magam is a folyosón ücsörögtem hosszú órákat némi információért. Várakozott még a tárgyalóterem előtt egy arab fiatalember, reá — föltehetően, mint tanúra — délután volt szükség. S ellenőrzést tartott volna a börtön biztonsági szolgálatának vezetője, rutinszerűen, hogy a börtönörök szabályszerűen végzik-e munkájukat.

A tárgyalás háromnapos, várhatóan csütörtök délutánra szünetel. Tegnap, a déli szünetben annyit sikerült megtudnom, hogy a tárgyalás a tanúk védelme érdekében zárt. Egyébként sok tanút kívánnak meghallgatni, akik hát-ha mernek vallomást tenni ilyen „diszkrét” körülmények között. Mint emlékeztet, a rendőrségi nyomozást nagyban hátráltatta a tanúk szemtanúk megtorlástól való félelme.

(mag)

Rendszer-per

Így osztották a moszkvai ösztöndíjat...

Nagyon különös pert tárgyalt a munkaügyi bíróságon Dabis Erzsébet tanácsa. A felperes egy javakorabeli tanár, az alperes pedig munkahelyének vezetője, vagyis az iskolaigazgató. (Aki a történet idején még nem volt igazgató, így a bíróság természetesen meghallgatta tanúként a régit, az ügyben érintettet is.) Miután pedig mindenki elmondhatta a magáét, az embernek hiányérzete támadt: nincs jelen az, akit el lehetne marasztalni. A bűnös valószínűleg egy rendszer volt. Az, amelyben például az ösztöndíjakkal kényük-kedvük szerint bánhattak mindazok, akiknek ez módjában állt. Vajon hol vannak ezek a minisztériumi, országos hatáskörű szakintézményeknek az illetékesei most? Lehet-e nevesíteni a felelősöket, lesz-e, aki kifizeti a tanár, majd fél éves munkabérért, egyéb járandóságát (ha a bíróság a javára dönt)?

Válasz hat év múlva

A nyelvszakos tanárok rendszeres továbbképzésén, tanfolyamokon frissíthették idegennyelv-tudásukat. Igazi nyelvművelésre valódi nyelvi közegben van lehetőség, például az orosz nyelvet orosz ajkú emberek körében lehet a legegyszerűbben gyakorolni. A tanári fizetésekből nem tellett szovjetunióbeli utazásokra, de voltak pályázatok, ösztöndíjak. A szerencsések közepézen mehettek — jobbra Moszkvába. A tanár 1983-ban pályázott. Múltak az évek, még válasza se méltatták. Tavaly nyáron, augusztus közepén levelet kapott az OPI-től (Országos Pedagógiai Intézet — azóta már átszervezték, s más néven működik): elfogadták a pályázatát, szeptembertől februárig ösztöndíjat nyert Moszkvába. Hat esztendő elég sok idő, szegény tanár, hirtelenjében nem is tudta, miről van szó. Az viszont bizonyos volt, hogy az orosz szakos tanároknak át kell képezniük magukat, hiszen rendszerváltás történt. Az orosz nyelv közutálata tárgya lett. A változás mindenki kedvére való volt. A

moszkvai ösztöndíjak iránt meg csekély az érdeklődés, az adminisztráció viszont még pontosan működött, elővették az elutasítottak névsorát, hátha...

Még hosszabbítani is lehet

A szegedi tanár, azon három vállalkozó egyike volt, akik éltek a lehetőséggel. Ő úgy gondolta, a tudás politikától független. Tanítási szünet lévén, lakásán kereste föl az igazgatót, aki respektálta szakmai ambícióját, s áldását adta az öthónapos ösztöndíjra. Ezután ripsz-ropsz csomagolt a tanár, kiutazása előtt járt az OPI-ban, a Művelődési Minisztériumban, ahol újabb lehetőséget csillantottak föl. Az öt hónapot tíze hosszabbíthatják, van hely. Tíz hónapban maradtak, bár a nagy sietésben részletekről nem esett szó. Az igazgatónőnek az OPI-tól való, e változástól szóló nyomtatványt a tanár nő lánnya hozta Szegedre, egy levél kíséretében. Az igazgatónő mindent megértett, a hosszabbításhoz is hozzájárult, de fizetést, amit az első öt hónapra

biztosított, a másodikra már nem adott. Erre az időre fizetés "nélküli" szabadságra helyezte.

A tanár két hónap múlva jöhetett haza Moszkvába. Érdeklődött, mi lesz a hosszabbítás idejére eső fizetésével. Az igazgatónő közölte, nincs pénz. Az OPI-ban, meg a minisztériumban viszont azt mondták, maradjon nyugodtan, ne változtassa meg szándékát, mert — s itt jön a lényeg — ha az ösztöndíjnak megfelelő, abban az esetben azt szokták csinálni, hogy vagy a munkáltató, vagy a minisztérium kifizeti a járandóságának 70 százalékát. A tanár megelégedett e szóbeli ígérettel. A ráadás öt hónapja azonban a mai napig sem kapott egy fillért se. Pedig most már az átlagfizetését kéri.

Kutatás kezdődött

A munkaügyi döntőbizottság elutasította a tanár, a keresetét. Egy rendelet szerint állami ösztöndíjnak három hónapra jár az átlagkeresete, ezen túl a munkáltató hatáskörébe tartozik arról dönteni, ad-e, mennyit és meddig. A bíróság nem volt hitelt érdemlő irat, amelyből kiderült volna, államinak minősül-e egyáltalán a tanár ösztöndíja, hát még arról, hogy a fizetés 70 százalékát ki, hogyan szokta megadni. Egyetlen ügyintéző nevét sikerült megtudni. Ezért kutatást kezdtek az ügyintéző és a hivatalos dokumentumok után. A tárgyalás folytatásának időpontját ki sem tudták tűzni, mert az attól függ, mikor találnak valakit, valamit.

M. E.

Az őrnagy közbelép

Fegyveres rablók a határon

Vasárnap éjszaka Szegeden — rövid gépkocsi üldözés után — a Moszkvai körúton, lengyel rendszámú Samarán menekülő, fegyveres rablók tartóztatott fel a rendőrség.

A rablás áldozata egy lengyel fiatalember. Miután a rőszkei határátkelőn család-jával — feltehetőleg — fennakadt a vámenőrzésen, a közeli hírhedt autóparkolóban töltötte az éjszakát. Az estéknél ott össze-verődő bevásárlóturista-kompanyában honfitársaival kapcsolatot keresve, oroszul beszélő kollégája lépett mellé, majd egy Wesson Springfield MAS típusú forgópisztolyt rászegyezve, a közelben várakozó Samarába kényszerítette. Ott társával kétezer márkát vett el tőle, miközben a gépkocsi motorját beindították. Egy alkalmas pillanatban a lengyel fiatalember a ráfogott fegyver csővét a volánnál ülő férfi felé tolt, és segítségért kiáltott, amit apja meghallott, és segítségére sietett. A már mozgásban levő gépkocsin az apa, a motorháza kapaszkodva, a szélvédőt emelővassal betörve próbálta megállítani, de 30 méterrel odébb a Sama-

ra vezetőjének sikerült öt leráznia, s az úttestre esett.

A túsúkkal menekülő rablók gépkocsiját a határról szintén Szeged felé tartó Szörényi Endre őrnagy, közrendvédelmi és közlekedési osztályvezető vette üldözőbe, miközben a szegedi járőrkocsikat is értesítette.

A megállásra kényszerített Samara utasai nem tanúsítottak ellenállást, sőt elfogásukat követően szebből visszafizették a lengyel fiatalembertől elvett pénzt. Tehették ezt nagyvonalúan, hiszen később 9 ezer 150 német márkát és 950 dollárt foglaltak le tőlük.

A rablókról utóbb kiderült: nem oroszok, egyikük lengyel, míg a másik lengyel származású német állampolgár. Gépkocsijuk a rajta levő rendszám lopott, a budapesti rendőrkapitányság december óta körözteti. A fegyverszakértő szerint korábban használt fegyver forgótárában két fémmagvas, egy műanyag magvas és két gáztöltényt találtak.

(varga)

Tetten érték a nyomozó ügyészt

A Legfőbb Ügyészség a következő közlemény közzétételére kérte az MTI-t:

„Dr. Héjjas József nyomozó ügyész január 21-én 17 és 18 óra között az OTP Budapest, VIII., József körút 53. szám alatt levő fiókjában álneven, hamisított személyi igazolványt és egy meghamisított takarékbetét-könyvet felhasználva megkísérelt 615 ezer forintot felvenni. Dr. Héjjas Józsefet tetten érték, elfogták, a legfőbb ügyész engedélyével őrizetbe vették, és állásából felfüggesztették. A legfőbb ügyész elrendelte ellene a büntetőeljárás megindítását.” (MTI)

Csongrád jussa

Csongrád jogos jussát igényelte és kapta vissza, mikor a majd 35 éve megszüntetett városi bíróság a volt munkásárság épületében ismét működni kezdett. 1956. február 1-je óta ugyanis a csongrádiak és a környéki települések lakói ügyes-bajos, illetve panaszos dolgaikkal Szentesere kényszerültek bejárni. A jogorvoslatok helyben kijárására mintegy 30 ezren vártak január 1-jéig, mikor végre az ügyészség és a bíróság visszaköltözhetett városukba. A munkásárság épületének felújítására, átalakítására a városi tanács 6 millió forintot költött, amit az igazságszolgáltatás további egymillióval töltött meg.

A tegnapi avatóünnepségen Bogdán Tibor államtitkár is megjelent. Az igazságügy megkezdett, ám lassan kibontakozó reformját elemezve kijelentette: az általa képviselt szemlélet szerint a polgári perekben a bírónak nem az a dolguk, hogy az igazságot keressék, hanem hogy a jogvitákat eldönték.

*

Magyánk másik két városa — Kistelek és Mórahalom — is igényt tartott saját bíróságra, azonban kérésüket a Csongrád Megyei Bíróság az ott jelentkező jogesetek kis számára való tekintettel elutasította. (Gyenes Kálmán felvétele.)

(varga)